



ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)

20 iulie st. v.

1 august st. n.

Ese în fie-care duminică.

Redacțiunea în

Közép-utca nr. 395.

Nr. 29.

ANUL XXII.

1886.

Prețul pe un an 10 fl.  
Pe  $\frac{1}{2}$  de an 5 fl.; pe  $\frac{1}{4}$   
de an 2 fl. 70 cr.  
Pentru România pe an 25 lei

## Pe câmpul de onoare.

Dramă în trei acte.

### Persónele:

*Nicolae Adrian.*

*Didița Nestorescu, văduvă.*

*Căpitanul Arghir.*

*Consulul Micolini.*

*Doctorul Constantin.*

*Scormonici, servitorul lui Adrian.*

*Zoița, servitorea dămniei Nestorescu.*

În actul I și II scena se petrece în Iași. În actul al III, în fața cetății Plevna, pe timpul războiului din 1877.

### ACTUL I.

O cameră în casele dămniei Didița. În fund se vede, prin trei uși deschise, un bal în care damele sunt costumate și mascate. La ridicarea cortinei toate persónele se plimbă. Adrian și Arghir stau în scenă, la braț, privind în sala de bal.

*Adrian, Arghir și Scormonici în fund.*

*Adrian.* — Poți să-mi spui, amice, cine ar fi persóna aceea, cu costumul purpuriu și cu brăul roșu?...  
*Arghir.* — Déc-aș șci!... Vești tocmai că cu

tot interesul ce-l pun, măscuțile par a se fi sfătuit să nu descopere nici cel mai mic semn al feței lor. Într'adevăr, e fericită ideea de a se mască toate femeile. Acesta dă de lucru curioșilor!... După puțină esperință fisiognomistică ce am, aș pute să-ți spun, că sub acel petec de mătăasă neagră se ascunde un paradis întreg! Uite ce lin merge! Ce frumos corp! Luminele ochilor ei strălucesc de departe... un negru fermecător! (*Se începe un vals.*)

*Adrian.* — Privește ce bine valsază!

*Arghir.* — Da, valsază! Și miclele sale picioruțe nu demint presupunerile mele. Te felicit de alegere, amice! Haideam să ne încercăm și noi puțin!

*Adrian.* — Eu nu joc.

*Arghir.* — Mie-mi place să joc cât de mult. Am al treilea angajament al domnului albastru și ătă că sânt aprópe! (*Intră în bal.*)

*Adrian.* — Jocă tot una! Ea nu mai ostenește. Se vede că mi-am perdut mințile... (*Vine în fața scenei.*) Și ce-mi folosește?... Nălucire! Visul unei nopți urite! Nici nu înțeleg pentru ce sânt aci... M'a adus amicul meu, ca să-mi mai uit viața ordinară, să me uit pe mine însumi, să me distrez. Niște sunete înșirate, pasuri în cadență, costumuri și figuri, ar fi în stare să răpescă inimii aceea ce lungimea timpului i-a sădit adânc?!... Cât e lumea de nebună! Cum

is perde timpul, liniștea și banii pentru niște visări efemere, ce se sting în momentul în care se aprind!... Ferice sânt cei ce se pot îmbătă cu astfel de vinuri și cari la aspectul unui astfel de rai îndrăcit, pot uită suferințele lor! (*Se pune pe o canapea.*) Cât pentru mine, amicul s'a trudit degeaba. De ș-ar fi păstrat numai pentru dănsul astfel de plăceri, o nimeria mai bine.

*Scormonici.* — (*Apropiându-se.*) Ți-i somn, cuconășule?

*Adrian.* — Dar ce cauți tu aci?

*Scormonici.* — Apoi, cuconășule, mi-ai spus să aștept și eu jos aci, ca să ascult muzica și să nu-mi fie urit acasă singur... Eram să șed în antret, dar am întâlnit o cunoșcință de a mele, depe când eram doboșer la dorobanți și ea m'o vîrit în odaia asta, ca să privesc la bal.

*Adrian.* — Trebuie să mergem acasă!

*Scormonici.* — Tocmai asta eram să ȝic și eu. Zoița, cunoșcința mea, mi-o dat un păhar de șampanie și asta mi-o îngreuiat ochii.

*Adrian.* — Paltonul meu îl ai aci?

*Scormonici.* — Ecă-l aduc îndată! (*Aduce paltonul din fund.*) Pune mâna, cuconășule.

*Intră Arghir cu Didița, mascată, la braț.*

*Arghir.* — Dar ce ai, amice? Ți-i cam frig, pe semne? Nu cumva vrei să-ți iei noapte bună?

*Adrian.* — Nu, dar imi eră cam rece.

*Didița.* — Rece! Eu cred tocmai că e pré cald aci. Să mergem la bufet ca să iau o lemonadă.

*Adrian.* — (*Tulbarat, în sine.*) Un glas cunoscut.

*Arghir.* — Ecă! Ești ér cu fruntea increțită! Nu cumva vr'un nor ȝ-a umeđit veselía?...  
*Scormonici.* — Nu, se vedeți dvóstre! cuconășului i e cam somn...  
*Adrian.* — (*Incet lui Scormonici.*) Taci și du-te încolo!

*Scormonici.* — (*In sine, ducându-se.*) Mie nu-mi plac ómeni de aceștia!

*Arghir.* — Nu luați sémă la intreruperea bunului servitor al amicului meu. E pré alintat și de aceea se amestecă și el.

*Didița.* — Asta nu face nimic. Fiecare dispune de sine, și decă amicul dvóstre dorește un lucru, nu puteți a-l împiedecă. De sigur că nime nu părăsește o plăcere decăt pentru o alta mai mare. Și cu toate că nu șciu să fie în astă-séră undeva vr'un bal mai splendid séu vr'o serată mai încântătoare, dsa dorește póte să găsescă o plăcere mai deosebită în vr'o societate póte și mai restrinsă, mai puțin șgomotósă.

*Adrian.* — Ertați, ve rog! Voiam să me duc direct la mine acasă.

*Arghir.* — O, încântătoare mască, nu cunoșceți pe amicul meu: Nicolae Adrian! președinte la tribunal. Ați chiar a primit decretul de înaintare, și merită cu prisosință acesta. Cu toate că nu șede bine a face cuiva laude pe față, eu inse me mândresc de cel mai bun și mai distins amic al meu.

*Didița.* — Ve felicit!

*Arghir.* — N'am cuvinte spre a ve mulțami. O, dar in acelaș timp me și intristez mult de dōnsul. Este totdeuna trist, gânditor, visător, mai mult decât un filosof. Lumea nu-i pare decât un haos: omenii niște plante cari cresc când soarele le încăldeșce.

*Adrian.* — (*Incet lui Arghir.*) Taci amice!

*Arghir.* — Și pentru ce aș tăce? Tu nu faci nimenui nici un reu, afară ție! In nimic tu nu găsești plăcere. Cândirea îți pare pironită cătră un ideal, pe care nu l'am putut așlá eu.

*Didița.* — Póte cá amicul dvōstră e bolnav?

*Arghir.* — Nu; imaginația sa suferă puțin. Vr'un spectru posomorit trebuie să-i intunece calea plăcerilor.

#### Intră Constantiu.

*Constantiu.* — Căpitane! sūnt însărcinat a-ți aminti angagiamentul. După domnia-ta sūnt et.

*Arghir.* — A! lți mulțamesc, doctore! al patrule angagiament al domnului galben, pentru valsul »Uitării!»

*Constantiu.* — Și al cincilea-l am eu!

*Arghir.* — Da doctore, sbor! Măscuță, sūnt răpit in mijlocul unor cuvinte importante. In curēnd voi reveni. Amicul meu, Adrian, oferindu-ve brațul, ve va completá ceea ce eu n'am putut sfērși! (*Se duce împreună cu Constantiu, in salon.*)

*Didița.* — (*Luând brațul lui Adrian.*) Acesta nu ve incomodéză? . . .

*Adrian.* O, nici de cum!

*Didița.* — Sūnteți încă tulburat?

*Adrian.* — Aș dori să nu mai fiu!

*Didița.* — Décă doriți, lucrul e pré ușor. Tămăduirea s'ar puté face lesne. . .

*Adrian.* — Nu așa lesne, dōmnă. Suferința ce se nașce incet, incet piere! Póte cá va vini vr'odată timpul ca să rid și eu cum rid alții, să pot jucá vr'un vals, cum fac alții, să respir și eu aerul curat al unei vieți plăcute. Dar pare cá acest timp, pe care-l doresc, se depártéză mereu, fugé fără a-l puté ajunge.

*Didița.* — Aceste nu-s decât niște rele inchipuiri, cari se pot alungá, când cineva voeșce. Totuș fiind cá ele au o pricină, de sigur aș dori, din curiositate numai, să aflu și eu cam ce fel de nécas ve róde inima, așa de tare?

*Adrian.* — Imi cereți pré mult, dōmnă séu domnișoră. . .

*Didița.* — Numiți-me numai dōmnă. Acest titlu ve póte da mai multă incredere. Décă voiți să ședem aci, ca să putem vorbi mai mult . . . pentru a ne invesele, se înțelege! (*Didița se pune pe canapéua din dreapta, Adrian pe un scaun alăturéua.*) Dizeți cá ve cer pré mult! E adevérat cá n'am dreptul să ve intreb: dar numai dintr'un simplu sentiment de amicitie și cu scopul de a ve sfátui póte intru ceva, am îndreznit a ve adresá acea întrebare, și cred cá nu-mi veți luá acea îndreznélă intr'un înțeles reu.

*Adrian.* — Nici de cum, stimabilă dōmnă.

*Didița.* — Vedeți inse, cá cu toate aceste, eu pare cá intrevéd puțin in inchipuirea mea isvorul suferințelor dvōstre. Trebuie să fie vr'o mică aventură: vr'o amintire din copilărie; póte vr'un amor rivalisat; vr'un jurământ uitat. . .

*Adrian.* — Dōmnă. . .

*Didița.* — Așá e! Ghicesc bine. Din astea dela urmă trebuie să fie! Ei bine și pentru atáta lucru trebuie să ve jertfiți plăcerile, fericirea, speranțele unui viitor plin de încântare!

*Adrian.* — Dar nu, dōmnă, ve înșelați!

*Didița.* — Ha! ha! O femeie nu se înșelá așa ușor ca o mlădiósă copilă, care-și póte câte odată cálcá jurămintele; nici ca un sullet, fie chiar de bărbat, care n'a trecut prin purgatorul aspru . . . ca acel al unei căsătorii. O di, doue, trei dintr'o căsătorie, mai ales nevoită, ne invetá mai bine decât póte să esplice cartea vécurilor întregi. Véd intristarea care ve e scrisá in figurá și ve asigur, cá aș puté fi de ceva folos, décă mi-ați mărturisit-o cât de puțin.

*Adrian.* — Décă, dōmnă ați ghicit suferința mea, asta nu ve dá indatorirea de a ve face medicul meu. Timpul me va lecuí póte.

*Didița.* — Nu e cu puțință dar a-mi descoperi nici un colț al vélului? Chiar atunci când v'aș spune cá ve cunosc bine, cá ve sūnt o amică, cá cel puțin décă nu știu in întreg, știu câteva particularități ce ve privesc. Cá un jurământ amăgit, o inimă perdută, o greșelă . . . v'au rătăcit iluziile.

*Adrian.* — Dōmnă, ve rog. . .

*Didița.* — Urmez. Speranța nu incetéză a vieții in noi, atáta timp cât inima nu incetéză de a bate. Pentru ce ai desperá dta? Sufletele rătăcite pot să se reintélnescă! Inima perdută un moment, póte fi regăsită, cel puțin tot atât de sinceră, tot așa de ferbinte ca mai nainte! (*Se aude cântăntul mazurca in bal.*)

*Adrian.* — Dōmnă! Ești dar. . .

*Didița.* — Sūnt o femeie! O femeie care, ca și un bărbat, e născută spre a suferi, și spre a încercá valorile acestei lumi, ale acestei lumi in care ne sbatem ca frunđa, ce cădută din arbor își cautá însădar liniștea prin suflarea crivețului. Șcim și noi a suferi. Și când perdem iubirea noastră, mugim ca liara in capeană, dar numai in inima noastră se aude mugetul! Suferința unei lemei inse, e mai nesocotită totdeuna decât ceea a bărbatului. Sūntem selave: până ce punem cununia, a părinților și după aceea a soților noștri. Când devenim véduve, sūntem selavele opiniunii publice, selave mai torturate decât selbăteciunile din păduri.

*Adrian.* — Da, și eu nu vedeam inaintea ochilor mei decât suferința mea și uitam cá și alții pot să suferé mai greu póte decât mine! lți mulțamesc dōmnă! Mi-ai dat o doctorie alinătoare. M'ai scos dintr'o greșită inchipuire! lți mulțamesc! . . .

#### Intră Micolini.

*Micolini.* — Frumósă măscuță! Mazurca s'a inceput și te căutam pentru primul pas pe care ai avut grațiositatea de a mi-l rezervá! (*Didița se scólă și se duce la braț cu Micolini, făcēnd o reverință lui Adrian.*)

*Adrian.* — Cătă mângăere, in câteva cuvinte numai. . .

*Scormonici.* — Cuconășule! A bătut unul după doue-spredece. Am face bine să mergem acasă.

*Adrian.* — (*Luându-l de mână.*) Șcii tu, Scormonici, cine-i aceea cu care am vorbit eu până acum?

*Scormonici.* — Dar mata nu o cunoști?!

*Adrian.* — Nu, și vreu să aflu.

*Scormonici.* — Nu-i trébă mare, eu am și aflat; adecă numai pe jumătate. . .

*Adrian.* — Tu șcii? Dar cum!

*Scormonici.* — Să veți cum: décă am védut cá mata vorbești cam mult cu dumnia-ei, m'am priceput eu indatá cá . . . ista și eu, nu, am întrebat pe Zoia, fata cea cu rochia pistriță, care ai védut-o in cea-

Ialtă odaie, că cine să fie sub obrăzarul acela cu care vorbești... Ea mi-a răspuns că: »ce-mi dai să-ți spun!« Eu i-am zis în șagă, că i-oi da o guriță! Și ea, bat-o norocul, a primit! Ne-am dat la o parte și i-am dat gurița și ea mi-o spus că-i stăpâna casei. Când eră să-mi spue și numele, consulul cel mustăcios a înhațat-o de mânecă, întrebând-o încet de nu șciu ce...

*Adrian.* — Stăpâna casei?... Dar într'a cui casă me alu eu aci?

*Scormonici.* — Da șciu și eu! Căpitanul trebuie să șcie mai bine, căci el te-a luat cu sila și te-a adus aci, ca să-ți strici bunătatea de somn. Mai bine dormiam (*Cască.*)

*Adrian.* — După invitație trebuie să aflu. (*Scôte din buzunar o carte de bal.*) »Ve rog... balul«... semnat »Micolini,« Micolini! Să fie soția lui? Dar de unde șcie ea!... Nu se pôte! Se va fi înșelat.

Intră *Arghir.*

*Arghir.* — Adriene! Masca este în momentul de a dispăre. Dămnele trec în deosebite cabinete ca să-și mai reguleze toaletele. Noi, cari nu sîntem cu obrazurile aseunse, putem să petrecem în bufet, până la transformare.

*Adrian.* — Da, voi să béu și eu puțină apă. (*Trec amândoi în bufet, la stînga actorului.*)

Intră *Didița și Zoita.*

*Didița.* — (*Scotîndu-și masca.*) Zoito, du-te și veđi decă nu cumva a pornit dl Adrian.

*Zoita.* — Nu, duduțuță: a intrat în bufet cu dl căpitan cel nalt.

*Didița.* — (*Scôte o carte de vizită din buzunar și scrie.*) Decă ar vré cumva să se ducă să-i dai biletul acesta.

*Zoita.* — Bine, duduțuță! (*Ese.*)

*Didița.* — Adrian!... El încă n'a uitat durerea unei despărțiri! N'a uitat jurămintul amăgit. E trist... visător, dar curînd, pôte, va vini timpul în care iș va recăstiga viața și veselia! va dobândi fericirea... Da! asta va fi, cu ori ce preț...

(Va urnă).

N. A. Bogdan.

## Mor, tôte mor.

**S**i de me 'ntrebi, unde s'au dus  
Dulci visurile mele?

Intrébă unde merg când fug —  
Din cer — dalbele stele?

Și de me 'ntrebi, ce s'au făcut  
Dragostea-mi arđetóre:

Intrébă ce se mai alege  
Din un miros de flóre?

Mor, tôte mor, tôte se stîng,  
Și 'n urma lor se nașce:  
Un gol pe cer, un gol pe câmp,  
Și 'n sullet o prăpaste!

V. B. Muntenescu.

## Fata popii.

— Roman în 2 tomuri. —

(Urmare.)



Unde privia, pretotindene zăria un fel de mulțămire. Plăcere, bucurie, veselie și fericire vedea pe tôte fețele. Valeneni aceștia par că se schimbară cu totul. Eră să nu-i cunoscă.

Cum se uită el așa, etă că eși din popor o figură și s'apropia de el. Eră badea Protosie din Riu-reni. Părintele Tanase se bucură, căci în sfērșit avea și dînsul cu cine să vorbească. Porni și el într'acolo și astfel iute se și 'ntelîniră.

— Ei, bade Protosie, — începü părintele, — ce ȳici la cele ce veđi p'aici? Mai gândit-ai să facă și valeneni d'aldaste?!

— Vorba veche, părinte: omul sărac e pui de drac. Și la noi s'ar puté.

— Dec' ați vré.

— Pôte că ne-om gândi și noi altfel, că döră n'om lăsă să ne facă de rușine niște trași-impinși ca ș-aceștia.

— Dta poți face mult.

— Oi și face. Că fără mine nici popa nici notarășul nu pot face nimica.

În clipita aceea de odată s'auđi un sgomot, poporul liniștit începü să se mișce din loc, Tôder al Nuțului în fruntea mulțimii, strigă:

— Fiți pe pace, ômeni buni, că vine protopopul.

Și ȳicînd vorbele aceste, etă se ivi o trăsură, în care ședea un preot bētrân, însoțit de unul mai tiner.

Ajungînd trăsura în fața poporului, Tôder al Nuțului i făcü semn să stea. Aceea se și oprî. Atunci el pășind înainte, ridică pēlăria și poporul strigă cu 'nsulțire: »Să trăsescă!«

După potolirea sgomotului, Tôder al Nuțului, apropiându-se de trăsură, începü cu glas tare:

— Pré cinstite părinte protopop! Poporul din Valea-mică te intimpină cu bucurie și-ți ȳice prin graiul meu: »Bine-ai venit!«

— Să trăsescă! — strigă poporul.

Preotul bētrân din trăsură se dete jos, urmat de tinerul care ședea lângă el. Iș ridică fruntea și privi cu bucurie spre poporul adunat. Dînsul nu eră protopopul pe care-l cunoscem din Brîndușeni, de când cu investigația în potriua lui popa Tanase, căci Valea-mică nu făcea parte din protopopiatul aceluia, ci o persoană nouă în firul povestirii nōstre.

După ce se dete jos din trăsură, se vēđü că nu este așa bētrân precum părea acolo. Pêrul și barba-i erau albe, dar trupul și-l ținea drept, fruntea sus, peptul scos afară, un adevêrat atlet. Fața-i roșie cu peliță curată, privirea senină a ochilor, mișcarea lui mlădiōsă, tôte aveau întătosarea unui om abia de 50 de ani, cu tôte că el trecuse de șese-deci. Înfațosarea acesta mai dovedia, că dînsul a dus o viață cumpetată, ceea ce ne face să credem, că bētrânul a fost un preot după rēnduieła lui Melchisedec.

— Să trăsescă prota Tătar! — strigă poporul, după ce bētrânul se coborî din trăsură.

Prota le făcü semn să tacă, apoi răspuse:

— Ve mulțămesc, dragii mei, de primirea ce mi-ați făcut. Nu pentru că aș fi fălos și mi-ar plăcé măgulirea, ci fiind că ve vēđ în sfērșit porniți pe calea cea bună! Dumneđeu să ve ajute!

Intr'aceste și inteligința dela casa parochială află, că prota a sosit. Toți eșiră să-l intimpine și după ce-l salutară, îl petrecură la parochie. Acolo tinerimea școlară (care inse nu umblă la școlă,) în frunte cu invēțatorul (care în ȳiua aceea nu se duse la câmp să lucreze,) îl felicită c'o cîntare (invēțată 'n pripă,) și o letiță imbrăcată curățel i dete o cunună de flori.

Acēsta primire căldurōsă intr'atata pētrunse pe protopopul, încât, fără să șcie, ochii-i amēndoi i se umplură de lacrimi.

— Nu te miră de aceste lacrimi, — ȳise el părintelui Aron din Teiul-mare, — sînt lacrimi de bucurie. N'am mai fost în satul acesta ș-am auđit tot

reu despre el. Reposatul prota dicea, că-i un sat bătut de Dumnezeu! Și etă ce-mi vedoră ochii! Nu-i așa reu poporul acesta, precum mi l'am intipuit. Ba-i bun, foarte bun, minunat! Numai s'aibă un conducător bun.

— Eu — răspuse părintele Aron — cred că de astă-dată s'a puté alege un preot harnic. A murit și prota Xentie, care 'n rëndul trecut ne-a zedărnicit toate stăruințele; nici popa Tanase nu ne mai face gâlcăvă.

— Și decă ni-ar și face! — duse prota cu foc. De aceea sânt eu aici, ca să păzesc legea și să luminez poporul.

— Dumnezeu să te ajute!

— Și voi toți!

— De-aceea am și venit.

Mai trecu cât trecu, până prota vorbi un cuvânt doue cu cei mai de frunte, apoi s'auđiră clopotele și se duseră toți la biserică. Protă însuș ținū liturghia, la care cântă corul vocal al plugarilor din Teiul-mare, poltit anume de Toder al Nuțului, până când vor puté și valenenii să facă un cor. Așa indesuită n'a mai fost biserică aceea. Tot satul eră acolo.

După liturghie începū alegerea, introdusă de părintele protopop cu o cuvântare bine simțită, în care a arătat poporului că ce chiamare are un preot și cât de mult are d'a lucra în satul acesta, care a ramas înderētul altor sate: sfērși apoi prin a-l rugă să bage bine de semă, că pe cine alege.

De ales eră ușor, căci nu erau atăfia candidați ca de altă-dată. Numai doi inși. Aveau să fie și mai mulți, dar toți s'au retras pe rënd încă 'n sēptēmānile trecute, vedēnd că poporul de astă-dată c'un glas și c'o gură rostēșce numai numele unuia.

Acela eră un tiner din Teiul-mare, fiul unui plugar de acolo. Il cunoșcem și noi: eră clericul care cetise apostolul la ruga din Teiul-mare, când fu de față și Toder al Nuțului cu ortacii sei din Valea-mică. Încă atunci ș-a đis Toder, că tinerul acesta trebuie să fie popa lor: a și mers mai târđiu la Teiul-mare și l'a poltit la ei. Astfel de lucru nu s'a mai întēplat în Valea-mică: să mērgă ei și să rōge pe cineva să le fie popă! Pân' acuma s'a făcut tot din potrivă: candidații viniau de-i rugau pe omenii de frunte, cerēndu-le spriginul.

Și cu toate aceste, ce să veđi! Tinerul, care de atunci isprăvisē invēțăturile teologice, a răspuns că mulțameșce frumos de cinstea acesta, dar el nu primeșce, căci satul acela-i un loc prepădit, omenii locului sânt rei și că el nu pentr'aceea s'a ridicat dela cōrnele plugului ș-a invēțat carte, ca să-și ingrōpe vieța acolo.

Însēdar au đis și s'au jurat omenii, prin graiul lui Toder al Nuțului, că de-acuma s'or schimbă ș-or fi omeni sirguincioși ș-or face tot ce le-a spune el: tinerul cleric numai atunci primī, când și părintele Aron i duse: »Du-te, Ioane și primeșce, căci nu este parochie rea: numai popa să fie harnic!« Asta impintenā simțul lui de fală și răspuse, că va merge dar, s'arate ce va face el în satul acela.

Al doile candidat, care mai stăruia și 'n 'diminēța alegerii, eră un nepot al lui badea Protosie din Riureni. Nici acesta nu cutezā să stăruēscă, decă nu-l indemnā badea Protosie: dar acela i spunea să nu se temă, va arată el că va izbuti, ori cât să se căznēscă Toder al Nuțului, că și el are mulți cunoscuți și omeni buni în satul acela, cari și de altă-dată l'au ascultat; apoi și popa Tanase e aici, de bună semă l'a ajutā și el, că dēnșii totdeuna au lucrat împreună.

Dar se păcăli urīt. Popa Tanase dicea, că nu s'amestecă, ēr prietenii și omenii lui buni din sat

răspundeau, că ce-a fost s'a dus, a trecut alba delul, de-acum trebuie să țină cu satul. Astfel Protosie remase cu buzele umflute, candidatul lui nu căpēta nici un vot și clericul Ioan Frunză fu ales c'un suflet și c'o gură.

Bucurie mare a stērnit asta în toți, dar mai ales în cărturarii poporului și 'n inteligința adunată din alte sate. Toți aceștia au venit să spriginēscă prin vorbe bune și prin svaturi blānde pe Ioan Frunză. Protopopul Tătar, popa Aron și popa Movilă, avocatul Cornean, notarul Cănepean, Vasilica Lupului și toți ceialalți pe dēnsul il doriau. Dar a fost de prisos să mai facă o vorbă; Toder al Nuțului le răspunea, că mulțameșce frumos, dar de astă-dată nu este trebuința de ajutorul lor, că li-a venit și valenenilor mintea din urmă a Romānului.

Și fiind că bucuria eră atât de mare, de-odată izbucni dorința să se țină un aldămaș, să 'neheie acēsta serbătōre frumoasă, care se putea numi ivirea đorilor în Valea-mică. Se și făcū 'ndată. Se intruniră toți, inteligința și popor, dar nu la birt, ci la casa parochială; acolo făcură apoi o petrecere de care n'a mai fost în Valea-mică. Pân' acuma tot candidații plătiau, acuma alegătorii și voitorii lui de bine făcură toate pe socotēla lor.

Popa Tanase luā asemenea parte la petrecerea acēsta, dimpreună cu Rachila și Saveta. Că doră el a venit să-și petrecă. Ș-a găsit și el vr'o doi omeni cu cari să vorbēscă, aceștia erau notarul și dascălul de acolo, cari priviau chioris cele ce se petreceau, temēndu-se că acele se fac pe pielea lor.

Rachila la rëndul ei se invesele și dēnsa. Intre oșpeții străini se allă și un tiner, Iuliu Gintan, doctorand de medicină. Nalt, bine făcut, cu o infățōșare bărbătēscă, frumos și cu niște maniere fine, el zgudui 'ndată mima liniștită a ei.

Cum fete nu prē erau p'acolo, dēnsul i se presentsa și 'ncepū să 'nfire o convorbire. Intēiu numai de vreme lungă, dar apoi vedēnd, că fata are dibacē, convorbirea deviniā tot mai interesantă. Puteau dice, c'amēndoi își petrec bine.

Rachila pārea ca schimbată cu totul. Ea n'a vedūt încă astfel de tiner: frumos și totuș lipsit de 'nehipuire, cu minte și totuș modest, trāit în lume și totuș să nu desprețuēscă pe alții. Eră un tiner, după cum ș-a intipuit ea c'ar trebui să fie toți tinerii eșiți de prin școli mai nalte. De mult a tot dorit să vedă unul ca ș-acesta, de-atâte ori s'a înșolat în ei, încat nu mai credea să i se implinēscă dorința. Acuma s'a implinit. Bucuria ei eră nemărginită. Tinerul acesta a scos-o din țitini.

Când s'a întors acasă cu părintele seu și cu Saveta, povestī acesteia cu mare 'nsulfēțire cunoșcința ei nouă și 'ncără cu tot felul de laude pe doctorandul Iuliu Gintan.

Saveta il ascultā suridēnd și duse:

— În sfērșit dară te-ai îndrăgostit și tu!

Rachila tresări mirată. Apoi răspuse:

— Nu șeiu! Dar simt, că ori acesta mi-a fi bărbatul, ori nimeni!

(Va urmă.)

Iosif Vulcan.

## Balade populare.

— Din giurul Năsēdului. —

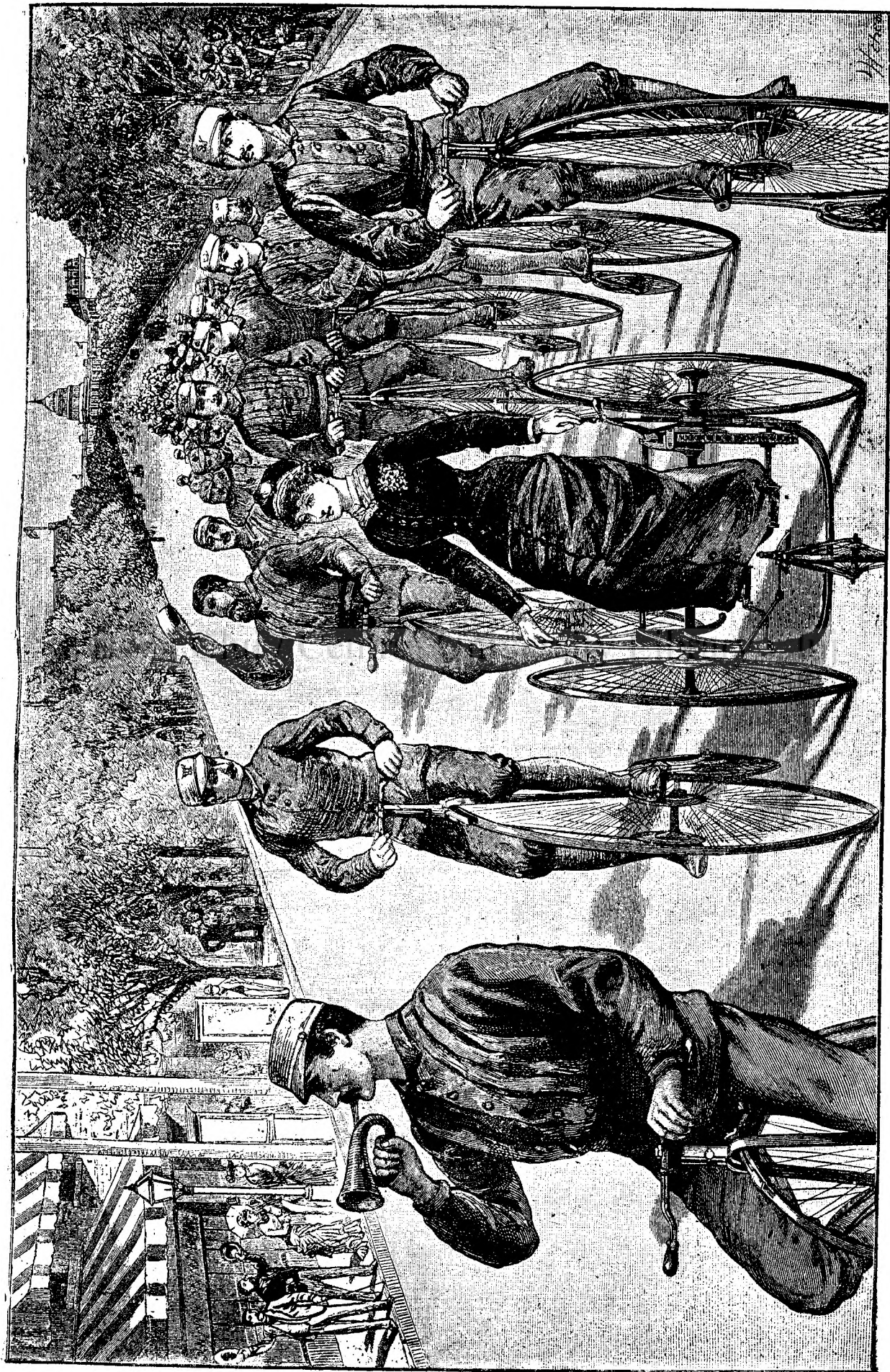
X.

### Credința iubitei.

Strigă, strigă.

Cine strigă?

Strigă Petrea dintre lunci.



EMULARE DE VELOCIPEDIȘTI.

Dintre lunci, dintre preluci,  
 Dintre cele văi adânci;  
 Nime 'n lume nu aude  
 Sbieretele sale crude,  
 Numai mă-sa-l auđiá,  
 Și din grai așa ȃicea :  
 — »Ce-ți e ție Petrișor,  
 Dragul măicuții fecior?  
 Ori merindea ȃ-ai gătit,  
 Ori drumul l'ai rătăcit,  
 Ori juncii i-ai prepădit?«  
 — »Tóte astea, maică, sânt,  
 Dar ia eu ce am pățit:  
 In greu somn am adormit,  
 Sub un nuc mândru 'nfrunđit;  
 Vântul tare a suflat,  
 Frunđa din nuc a picat  
 Și frunđa m'acoperit,  
 Și la mine a vinit:  
 Un șerpe Laur-Bălaur,  
 Pe cap tot cu solzi de aur;  
 Și la piele-mi s'a băgat.  
 Pe inica, máneca,  
 Și-mi mánăncă inima;  
 Jumătate o-a mánecat,  
 Jumătate o-a lăsát;  
 Jumătate nu o póte  
 De arme și de cuțite,  
 De curele ȃintuite,  
 Bagă mâna și mi-l scóte!«  
 — »Ba, eu mâna nu o bag,  
 Bălaurul să ȃ-l trag;  
 Fără tine pot trăi,  
 Fără mână nu pot fi.«  
 El de-a doua a strigat,  
 Munții s'au cutremurat,  
 Văile au resunat,  
 Apele s'au tulburat;  
 Nime 'n lume nu aude,  
 Sbieretele sale crude;  
 Numai iubit tată-seu,  
 Din pragul vecinu-seu;  
 Numai el il auđiá  
 Și din grai așa ȃicea :  
 — »Ce-ți e ție, Petrișor,  
 Al tatii frumos fecior?  
 Ori merindea ȃ-ai gătit,  
 Ori drumul l'ai rătăcit,  
 Ori juncii i-ai prepădit?«  
 — »Tóte aste, tatá, sânt,  
 Dar ia eu ce am pățit:  
 In greu somn am adormit,  
 Sub un nuc mândru 'nfrunđit;  
 Vântul tare a suflat,  
 Frunđa din nuc a picat;  
 Frunđa m'a acoperit,  
 Și la mine a vinit:  
 Un șerpe Laur-Bălaur,  
 Pe cap tot cu solzi de aur;  
 La inimă-mi s'a băgat,  
 Jumătate o-a mánecat;  
 Jumătate nu o póte,  
 De arme și de cuțite,  
 De curele ȃintuite,  
 Bagă mâna și mi-l scóte!«  
 — »Ba, eu mâna nu o bag,  
 Bălaurul să ȃ-l trag;  
 Fără tine pot trăi,  
 Fără mână nu pot fi.«  
 El de-a treia a strigat,  
 Munții s'au cutremurat;

Văile s'au tulburat,  
 Ripele s'au surupat,  
 Nime 'n lume nu-l aude,  
 Numai puică-sa din curte;  
 Numai ea il auđiá,  
 Și din grai așa ȃicea :  
 — »Ce-ți e ție, Petrișor,  
 Iubitul meu pușor?  
 Ori merindea ȃ-ai gătit,  
 Ori drumul l'ai rătăcit,  
 Ori juncii ai prepădit?«  
 — »Tóte astea, puică, sânt,  
 Dar ia eu ce am pățit:  
 In greu somn am adormit,  
 Sub un nuc mândru 'nfrunđit,  
 Vântul tare a suflat,  
 Incát frunđa a picat,  
 Frunđa m'a acoperit,  
 Și la mine a vinit:  
 Un șerpe Laur-Bălaur,  
 Pe cap tot cu solzi de aur;  
 La inimă-mi s'a băgat,  
 Jumătate o-a mánecat;  
 Jumătate nu o póte,  
 De arme și de cuțite;  
 De curele ȃintuite,  
 Bagă mâna și mi-l scóte!«

Puica lui il ascultá,  
 Mâna dréptă ș-o 'ntindea  
 Și șerpele mi-l scótea;  
 Dar n'a fost șerpe Bălaur,  
 Ci-a fost un brăuț de aur.  
 — »Puiculișo, dulcea mea,  
 Pórtá-l tu dumineca,  
 In butul măicuța-mea;  
 Pórtá-l tu 'n bine și 'n reu,  
 In butul tatálui meu!«

Iuliu Bugnariu.

## Vrăgitoarea.

— Novela de Carol Emil Franzos. —

(Urmare.)

Aniula își lăsă mâinile in jos și începú a reterá, se făcuse fórte palidă, membrele îi tremurau, își aruncá privirea cu ochii inchiși de jumătate spre ferestrá și apoi ne privia pe noi cu sfielá și cuprinsă de frică.

Schimbarea produsă erá atât de evidentă, incát o observá și Henrich carele erá orbit de amor.

— Ce ai tu? — o întrebá el cu frageđime.

— Miau! Miau! — se auđi din nou infiórator și cu o sáriturá ușorá se avéntá prin ferestrá spartă pe tapetul din odáie un cotoi mare negru, carele ne privia mișcându-și in continuu códa lui sburlită.

— Aha! — Bruneta făcú o sáriturá, ochii i străluciau selbatec. — Aha! tu ești! na așteptá! — și cu aceste se repeđi asupra bietului animal. — Eri ȃ-am cleit códa, astáđi voi să-ȃi rup capul. Vino numai iubite, dulce inimióră, vino! — Inse negrul și uritul animal nu arátá plăcere pentru acesta, din contrá cu o sáriturá fu la ferestrá și apoi se perdú in in-tunerec.

— Voi imi veți aduce cotoiul! — Ochii-i străluciau și mâna ei se ridiceá demándătoare spre noi. — Și chiar de ar trebui să căutați tótá nóptea! sus! numai decát! eu voesc, căutați prin grădiná! hei! cotoiul incóci. — Și Henrich, superbul Henrich, Henrich comitele Kornicki, voia deja să se ridice și eu, hm! eu încă! Inse Aniula se făcú meditatóre și aruncá érăș o privire ingrigiatá spre grădiná.

— Dar nu! eu, eu sînt obosită — și numai decît se puse să ședă pe genunchii lui Henrich rezimându-și capul pe peptul lui și închidându-și ochii începî să murmure printre buzele ce-i erau de jumătate întredeschise: — Aniula e așa de ostenită; Aniula voește să dormă... Henrich va merge acum! — Ea vorbiă tot mai încet și se părea că voește s'adormă în brațele lui. — Mergi, decă voui voi să te mai sărut, atunci... te... voi... chemă.

— Lasă-ne să mai petrecem puțin la tine, — o rugă el stringînd-o cu putere cătră sine.

Dinții ei străluciau, o! cum surîdea ea, așa dulce, așa lin! Inse nu răspunde nimic mai mult și peptul ei virginal se ridică și se aședă în dulci și regulate respirări... adormise.

El o lăsă cu precauțiune să-i alunece din brațe pe parchetul padimentului făcîndu-mi un semn și apoi pe vîrfurile degetelor eșirăm afară. Vîdîndu-ne în liber, respirăm una din adîncul peptului, ca și cînd ne-am fi trezit dintr'un vis, Henrich se șterse cu mîna peste frunte.

— De altcum e bine, că ne-a alungat, pentru că eu acuzăș fi uitat cu totul, că tu ești ostenit și flămînd. vino, soupeul nostru se va fi recit cu totul.

Și el me conduse în partea opusă a castelului într'un salonaș tot din etagiul acela, unde într'adevăr Fedor ne așteptă cu mîsa așternută.

La început vorbirăm puțin, ceva din întemplările noastre, cu toate aceste inse par că nu ne aflăm bine, nu eră viêtă în petrecerea noastră, fiind că noi cugetam cu totul la alt ceva: după mîncare inse, pecînd țigările ardeau și Champagnea ferbea în pocalele lungărețe de cristal și după ce ciocnirăm pentru vechea și totuș în veci noua amicie, începui cu toată serioșitatea:

— Și tocmai pentru că sînt amicul teu, omule, te-ai adus tu în casă pe o așa sburdalnică?

Intîiu își clatină capul și rise cu ton de jumătate ore-cum frivol, după aceea inse deveni și el foarte serios.

— Ce voești? Ea este cea mai mare fericire și tot-odată cea mai aspră pedepsă a mea! Eu inse fără această fericire nu mai pot trăi, absolut nu, mai curînd fără aer. Așa dar sînt silit să rabd în tăcere și pedepsă! — El suspină una din adînc, pe lângă toată filosofia lui.

— Dar apoi tu abiă o cunoști!

— O! de trei zile deja. Eu am călărit prin cîmpuri luni dimineța: Fedor, servitorul meu și cu buna și bătrîna femeie din casă, m'au făcut atent dîcîndu-mi, că ziua acésta ar fi una dintre cele nenorocose, eu inse am ris și impintenându-mi calul am eșit în partea cătră Chorostkow; aerul eră curat, paserile cîntau și sorele lucia, o pré frumoșă dimineța de veră, ceea ce pentru mine pot dice eră o mare și minunată noutate, petru că în Paris uită omul, că fie-care dî are și o dimineța, pe lângă acésta imi făcea bine și inimei mele, me bucuram și-mi părea reu tot-odată, că am absentat atât de mult de acasă; imi reimproșetam în memorie copilăria mea și am cugetat și la tine, pe onore! și la tine! In scurt, eu sînt puțin indispus și totuș foarte voios; așa într'o stare, încât nimic nu me surprinde și nimic nu me supără; așa am ajuns la locul țiganilor și uită! Aci zăcea frumoșă brunetă și dormia în erbă, fiindu-i peptul și fața acoperite de razele sôrelui ce se furșiau prin frunzele dese ale unui arbore în umbra căruia se culcase. Eu am călărit până aproape și dînsa nu s'a deșteptat séu pôte n'a voit să se deștepte. Sar depe cal și me aplec peste ea și ea dorme mai departe. Intr'aceea am rupt un fir de erbă și am început să îl port pe lângă gură și nas, atunci

au început a-i tremură mușchii obrazului și de odată se pomeni riđînd ca o nebună, de sine se ntelege, că eră trezită mai dinainte afurisita! apoi își neteđi pîrul privindu-me ca spăriată.

— Ce faci tu aci? — o itrebai.

— Ce? aci am petrecut noștea.

— Aci?

— Se'nțelege! — și cu o față ca și cînd m'ar fi primit în palatul ei adause: — Aci este locuința mea!

— Totdêuna?

— Ah! totdêuna!... eri, astăđi și pôte mîne!

— Așa și din ce trăești?

— Eri am mîncat cu connaționalii adeca cu rudeniile mele și astăđi... ea își propti capul în în palmă și începî a me mesoră de jos în sus privindu-me drept în ochi, apoi își intinse mîna de o formă foarte frumoșă, care de altcum eră foarte murdară, — astăđi imi cinstești ceva tu, frumosule Panicz (domnișor!) Mi-am seos numai decăt portmoneul, ochii-i ardeau de bucurie și poftă și eu i detei un sfaņ. — Âncă unul! — cerși ea și eu i-am dat, apoi o-am întrebat:

— Unde sînt ađi ai tei?

— Nu șciu, — imi răspunde ea nepăsătoare, — pôte acolo în oraș.

— Pentru ce ai ramas singură? — o itrebai eu.

— Eu n'am voit, — imi răspunde dînsa, — dar m'am pierdut, singură nu șciu cum, în Biala. Ceialăți au fost la lucru în sat, eu inse am fost pré lenesă și am mers prin sêmênături unde am adormit, pe cînd m'am deșteptat eră deja seră și pe cînd am mers în sat, hei! ei s'au fost dus cine șcie încotro?! Așa am apucat în partea acésta peste cîmpuri la lumina lunii, șciind sigur, că aci au să vină și ceialăți încă astăđi.

— Și cine sînt ceialăți? — itrebai mai de parte.

— Cine? bătrînul Andrei și femeia lui Marinca și apoi mai este cu ei și un june, Josel și apoi copîii.

— Și din ce trăiți voi?

— Dela plugari, — imi răspunde ea.

— Bine, dar apoi pentru ce ve dau voue economii?

— Pentru ce?! Sînt siliți nebunii! — și cu aceste me privi nepăsătoare. — Să se ncerce numai și să nu ne dee! de altcum noi încă lucrăm în sate.

— Așa, la cîmp?

— Aș, ce! — și cu aceste își clatină capul într'un mod desprețuitor. — Pentru aceea sînt chemați plugarii aceștia! Nu, noi lucrăm în felul nostru țigăneșce.

— Acela trebuie să fie un lucru plăcut, — dîsei eu riđînd. — Voi furați toți!

— Nu toți, — imi răspunde nepăsătoare. — Numai Josel fură. O! el e foarte indemănat. Andreiu e faur, el potcoveșce caii, tocmeșce plugurile, căldările și cosele. Marina spune de noroc și vinde cele furate de Josel, copîii cerșesc și eu...

— Și tu?

— Apoi eu joc inaintea proprietarilor séu în birturi, de sine se înțelege, decă sînt prezenți proprietari avuți, să spun de noroc inse încă șciu.

— Și a fură încă, — o intrerupsei eu.

— Da! serios! a fură, apoi vînd și beuturi de dragoste și vrăgeșce, de oră-ce eu șciu foarte bine vrăgi, — incheiă dînsa cu ore-care siguritate.

— Decă e așa, vrăgeșce-me pe mine.

(Va urmă.)



## Balul din Beclean.

— La 18 iulie. —

Deși știu, că se vor fi aflat și alți raportori mai desteri în materie de baluri, totuși imi iau voie a ve raportă ceva despre balul ținut în 18 iulie a. e. la Beclean, în favoarea bisericei și școlii române de acolo.

Premiul, că acest bal, ce se ține în tot anul pe asemenea timp, devine din ce în ce tot mai cercetat, ba pot afirmă, că are și renume.

Este ocasiunea de intrunire socială a inteligenței din vr'o 3 municipii din nordul Transilvaniei, unde cu deosebire convin mai mulți teologi și alți academici, apoi părinții fiicelor noastre de diferite categorii.

Și se ved deja urmele acestei întâlniri sabinice a junimeii noastre de ambele sexe, căci multe fete de an apărură est an ca neveste și ca preotese la acesta petrecere.

Viniră la această serbătoare națională din depărtare considerabilă, precum: Lojard, Borșa, Nima, Doboca, Cetan. Deș. apoi Șomcuta-mare, Butesa, Bistrița, Ciaga, Borgou, Buza, Seretel, Sante-Jude, Fizeșul Gherlei, Zagra, Agrieș, Ocna Deșului, Bichiș, Blaș, Cupșeni, Cluș etc. ba și din Bêrlad.

În acest timp monoton și cu ocupațiuni economice în agricultură de prima necesitate, când săpatul cucuruzului și seceratul holdelor încă nu e seversit, și s'a început facerea fânului, nu e mic lucru a acurge din astfel de depărtare pela baluri.

Da, noi românii lipsiți de alte intruniri și in-setați după cultură și libertate, oferindu-ni-se și atari ocațiuni de întâlnire, nu cruțăm nici spese și nici osteneală.

Ôspeții începură a vini cu trenul de cătră Deș la amiazi; atunci sosiră dl prota P. Herman cu familia, P. Mureșan Șireganul, preotul M. Pop, medicinistul Negruț și alții de pela Deș și impregiurime, așteptați și primiți la gara calei ferate din Beclean de preotul și prota: frații Pușcariu.

Poporul nostru local încă de după prânz undulă pe stradă în vestminte de serbătoare și neromânii se uitau cu curiositate la ôspeții, ce tot sosiau cu trăsuri, cărora dela școla română li se asignau cvartirele.

În șura din vecinătatea școlii jucau feciorii satului, unde se presintă și dl docinte Grigorescu din Bistrița, se puse în fruntea lor saltând și chiuind după datina românilor.

La 8 ôre s'era s'a început balul în sala decorată cu frunzar, de desterul confrate Ioan Grecu, cu danțul provincial »Someșana.« Între danțatore s'au înfătoșat următoarele domnișore în portul românesc: Mariți Pușcariu S.-Jude, Ludovica Pop Cetan, Aurelia Cuc Țaga, Măriuța Pop Zagra, Rafila Rus Buda, Cornelia Anca S.-Jude, Susana Secui Fizeșul Gherlei și domnița Huza Ciaba, ultima în costum de casă făcut precum cred cu mâinile proprii, precum pretinde și cu tot dreptul dra Maria S. Dănilă din Budatelec în »Gazetă« și în nrl trecut al »Familiei.« tôte celelalte avură porturi mult puțin artificios pregătite și cele mai multe dintre ele înfrumșetate cu tricolorul național.

Dintre dame am onôre a însemnă pe următoarele: Iuliana Făgărășan Teure, Ana Filipan, dna Nemeș-Buza, Pușcar S.-Jude, Raveca Herman Deș, Maria P. Mureșan Șireag, Lucreția Purja Agrieș, Iuga și Bodea Negrișeci, Ludovica Salvan Ciaba, Filipan Satul-nou, Victoria Pop Ocna Deșului, Iuliana Mureșan Deș,

Pușcar, Flôrea Moldovan, Grecu, Cira, Silveșan, Beclean, Balan Brașfalău, Ciboc Odorheiu etc.

Și un buchet de domnișore și anume: Maria Mureșan Sesarm, Florica Cupșa Deș, Otilia Pușcar, Silveșan Beclean, Mureșan, Ciboc Odorheiu, Laura Veturia Mureșan Șireag, Sigarteu Sintereag, Făgărășan Teure, Bescovicu Nima, Iudita Dragomir Deș, Secuiu Arpasteu etc.

Cele neamintite să ierte, că nu le-am putut allă numele, că nefiind eu candidat de însurat, nu știu numele tuturor; dar cred că vr'un june va suplini acesta lacună din raportul meu.

În meritul lucrului, suprasolviri dela dnii Mihail Făgărășan, protop. Teure, Teodor Herman protop. Deș, Iosif B. Catul prof. Bêrlad, Ioan Mureșan proprietar Chetin, Vasile Gavrilescu Negrișeci, câte 1 fl., Gyărfăș Albert 50 cr, Tordai Săndor 30 cr, Török Lajos 20 cr, Răcz László 30 cr, George Micu notar cerc. Quintile Brehar oficial dominal Nustalău, Ioan Némț preot Nimija română câte 20 cr, căpitanul Marin și supralocotentenele Hangan din Bistrița au trimis prin postă asemenea și A. Morar din Sântiôna câte 2 fl., cărora li se aduce mulțămintă publică. Întratul fu de 157 fl. 70 cr. spesele 50 fl. Vinitul curat 107 fl. 70 cr. v. a. Un rezultat destul de indestulitor; êr rezultatul moral al acestei întreprinderi este de interes neprevăduț.

Trebuie să observ, că dl docinte Alesandru Pușcariu din Doboca cântă sub pausă cu succes câteva melodii triste naționale, acompaniât de mai mulți meseni; êr Ioan Pop Reteganul, dascălul din Sancel și redactorul a nu știu câte foi ori foisore, își luă rolul »Calicului« ori glumețului dela nunțile jidovești.

Petrecerea dură lin, vioi, fără mare entusiasm. Inse cu demnitate în ordinea cea mai esemplară, până în dalba djiuă următoare. Astfel decurse balul nostru, luând parte și câțiva frați unguri. Notabilii locului escelară prin absința lor. Ne-am depărtat mai bogăți cu o suvenire plăcută, cu resalutările:

»La revedere în 1 august a. e. la Ciachi-Gorbo, la balul adunării despărțementului 12 al Asociațiunii transilvane!«

Constantin.

## Eticheta.

*Nu se cuvine să intrerupi pe cineva când vorbește. Asta e greșela cea mai mare.*

*Nu se cuvine să faci discuțiune pentru ori ce nimica. Numai un obiect de acela se pôte discuta, care interesează tôte societatea. Dar decă în societate doi inși încep să discuteze, dômna casei să tindă cu tact a tăia discuțiunea lor.*

*Nu se cuvine să povestești ceva pe lung. Nu atinge tôte amênuntele și nu adaugă niște incise lungi; spune scurt și lămurit ceea ce ai să spui și niseșce a 'ncheiă cât mai iute.*

*Nu se cuvine să povestim niște glume séu anecdote invecchite. Nu se cuvine să facem societății vreme lungă.*

*Nu se cuvine să facem niște calambururi frivole. Calamburul bun și întrebuințat la timpul seu totdeuna are efect; dar nisunța d'a le căută necontentit e urită.*

*Nu se cuvine să deschidem în societate o carte și să cetim. Decă sântem obosiți, să ne retragem: să dăm celor de lață cinstea ce merită.*

*Nu se cuvine să abusăm de buna primire, lungind pré mult visita noastră. Dar asemenea nu se cuvine să conturbăm societatea prin depărtarea noastră timpurie. Esperința ne va învăța, când e timpul mai potrivit d'a ne depărta. La depărtarea din societate mai mare séu din serată, este d'ajuns să șeii numai casnicii.*

Censor.



## Dómnene și colorile.

Contesa Talmont arată lui Honore de Balzac mirarea sa, că marchisa de Lafare s'a prezentat la un bal într'o haină roșie stacojă. »Mie mi-se pare lucru foarte lesne de înțeles,« țise publicistul. »Ar trebui să nu cunoască cineva inima omenescă, pentru ca să se mire că o femeie, ca marchisa de Lafare, ș-a ales o coloré atât de bătătore la ochi. Ori ce caracter își alege o coloré care-i este analogă. Femeile cari poartă haine portocalii, ca smaraldul său neramza, galbene sau verzi, poți ști de mai dinainte că sunt ființe agitate.

Nu te increde aceloră cari iubesc coloréa violetă și mai puțin aceloră cari se imbracă în negru. Acésta coloré se numește cu drept cuvânt cabalistică; pentru ca cineva să se gătască de sus până jos în negru, trebuie să se amărădă cu plăcere în cugetările cele mai sinistre, nenorocite.

Albul este coloréa caracterelor, care n'au nici un caracter. Femeile cari poartă acésta coloré, mai toate sunt cocheté. Ve aduceți aminte ce se povestea despre împărătesa Iosefina, despre dómna Tallien, despre dómna Recannier. Ele se prezentau totdeauna în alb.

Coloréa roșie trandafirie este plăcută la femeile cari au trecut de 25 de ani.

Fetele tinere de 15 primăveri, rar se întemplă să voască acésta coloré; ele preferă coloréa mai întunecată, nu pentru altceva, decât fiind că nu cunosc tonul elegant și fiind că tinerimea, lipsită de reflecșiune și esperință, vede lumea totdeauna în colorii false. În general, — nu uitați, că sistema mea, ca toate celelalte, are esceptiuni, — femeile cari preferă coloréa roșie trandafirie, sunt vesele, de spirit și foarte plăcute; n'au nimic din capriciile femeilor imbrăcate în haine întunecate. Coloréa azurie este coloréa femeii »frumóse:« azuriul este plăcut la ori ce vârstă și prinde bine pe ori cine.

Acelea cari aleg acésta coloré sunt de regulă blânde și gânditoare. Coloréa de opal este coloréa aceloră ființe, când sunt triste sau nenorocite. Femeile umblă în coloré roșie deschisă în zilele de fericire și cenușul în vremuri triste. Acésta coloré le place ființelor suferitoare, decât colorile vesele suridătoare ș-au perdut farmecul pentru ele și decât caracterul lor este atât de blând și fața atât de rumenă, încât să nu le vină la socotela să se invelască în negru dela cap până la picioare. Cenușul este o coloré de tranșiune; se apropie de albastrul cerului. Lila se poartă numai de femeile, cari au fost odată frumóse și cari nu mai sunt sau de acelea cari rămân totdeauna frumóse. Este pensiunea femeilor cari s'au retras după mari triumfuri. Mama trebuie să poarte o pelerie la nunta fiicei sale și dómna de 40 ani, când face vizită.

Contesa a ramas foarte satisfăcută de acésta lecțiune. Să sperăm, că și cetitórele noastre vor fi tot atât de satisfăcute, de și poate nu vor fi pe deplin cu vorbele lui Balzac.

## Literatură și arte.

**Șoir literare și artistice.** *Di Gr. Tocilescu*, distinsul nostru archeolog, se va întâlni în escursiunea sa archeologică din Dobrogea cu eruditul archeolog rus dl Antonovici, profesor la universitatea din Kieff. Dl Antonovici este trimis în misiune archeologică de ministerul de instrucțiune al imperiului rus. — *Di profesor Pă*, istoric filoromân din Graz, a călătorit zilele trecute prin Ardeal, de unde s'a dus la București, spre a-și continua studiile istorice. — *Pictorul*

*D. Grigorescu* din București petrece la Cămpina unde lucră la un tablou, care i-a fost comandat de o înaltă persoană. — *Sculptorul Storck* din București lucră busturile lui Laurian și Marcovici.

**Un sculptor român din Ardeal.** Cetim în »Fóia bisericescă« din Blas, că dl Traian Mureșan, elev al amademiei artelor plastice din München întorcându-se zilele aceste în patrie, a adus cu sine un bust construit de ghips, ce reprezintă pe esceleția sa înalt Prásfințitul mitropolit dr. Ioan Vancea. Bustul construit numai după o fotografie este foarte bine reușit și dovedește un talent de bună speranță la tinerul nostru sculptor. Notăm, că dl Traian Mureșan este fiul veteranului publicist dl Iacob Mureșan din Brașov.

**Un pictor român la Paris.** Din Paris se comunică »Luptei« că pictorul român Antoniu, pe lângă pictură, obiectul specializării sale ce lucră în Paris, a început a lucra și psilographia (scriere măruntă.) În acésta artă a produs mai multe lucruri psilographyce admirabile, precum pe o jumătate hóbă de fasole a făcut harta Franciei și scrise pe ea toate orașele principale; asemenea și harta României; a făcut mai multe scrieri pe hóbă de grâu și linte, asemenea gravază pe ori ce obiect microscopic și de ori ce natură. La mai multe librării mari din Paris acest pictor iașan a spus portretele lucrate de dsa și care înfățișază pe ilustrul doctor Pasteur, amiral Coubert, Gambetta și Thiers; toate aceste portrete poartă în josul bustului lor biografia fiecăruia scrisă în psilographie. Dl Antoniu va trimite în curând și în România din lucrările sale psilographyce și picturale. Ecă un tiner român născut și crescut în Iași care de trei ani călătorește în tota Europa pe socotela sa, fără nici un ajutor din partea statului și care din și în și propășește în arta sa vrednică de laudă și de incuragiarea publicului cult și de bun gust. E în adevăr ceva remarcabil a vedea că un tiner ca dl Antoniu, care este sărac, fără nici o avere decât talentul și fără să cunoască decât limba sa maternă, străbate lumea civilisată din occident, numai spre a se lumina. Acest tiner este singurul român poate, care a întreprins să tenteze aripa norocului în asemenea condițiuni și pe astă cale.

**Cărți românești oprite.** Ministrul ungar de instrucțiune publică a oprit următórele cărți românești: »Istoria universală, ales istoria națiunii românești și a regatului Ungaria,« de dr. George Popa. »Geografia Ungariei și elemente din geografia generală,« de dr. Nicolau Pop. »Introducere în geografie,« de Ioan Tuducescu.

**Poesie veche despre Huniadi.** Dl Ballagi a descoperit în biblioteca arhiepiscopului de Sevilla un manuscript vechiu maghiar din an. 1456, cuprindând 68 de strofe în poesie, în cari se cântă vitejile eroului Ioan Huniadi din partea chiar a unuia care a luat parte la lupta dela Belgrad. În acest manuscript Huniadi se numește Iuan Bianco; din acest manuscript, chiar după o comentare maghiară reiese, că Huniadi în óste și la popor eră cunoscut numai sub numele de Sibinyan Iuan.

**Școla de bele-arte în București.** Direcțiunea școlei de bele-arte din București face cunoscut, că cursurile la acésta școlă vor începe la 15 septembrie. Tinerii cari doresc a intra în acésta școlă sunt invitați a se înscrie la secretariatul școlei, în toate zilele, dela órele 8—11 dimineața, conformându-se art. 2 și 3 din regulamentul școlei.

**Cărți de școlă.** *Elemente de geografía județului Ol.* Curs elaborat după metoda institutiv pentru usul clasei a II-a primare de Ion G. Sfintescu, director al școlei Nr. 2 de băieți din Slatina. Preț 1 leu. — *Micul curs de istoria Românilor însoțit de doué harte*

ale imperiului Roman și a Daciei. Ediția III. de I. M. Andreian. Această ediție este arangiată după un plan metodic cu totul nou, pentru a înlesni studiul istoriei în școlile primare cl. III-a de ambele sexe, cu totul îmbunătățită în privința stilului și materiei ce cuprinde. Prețul unui exemplar 55 bani.

✓ **Școala și Familia**, foie pentru creștere și învățământ în Brașov, al cărei director e dl Stefan Iosif și redactor dl Ion Darius, a apărut în edițiune mai frumoasă, strămutându-se în tipografia Alexi de acolo. Această foie, bine redactată, este de două ori pe lună și costă pe anul întreg 3 fl., pe jumătate de an 1 fl. 60 cr. Abonamentele se fac la învățătorul Ion Aron în Brașov.

✓ **O broșură franceză**. Primim din Belgia o broșură intitulată: »La Roumanie et la Belgique. Etude internationale par Charles C. Moscu.« Cartea tipărită la Gand conține o scurtă dare de seamă asupra trecutului istoric al României.

✓ **Diaristio**. „Cooperatorul Român,“ redactat de dl C. Butculescu, s'a mutat la Craiova, strada Madona Dudu. Va sta acolo până la 1 novembre, adică până la închiderea expoziției cooperatorilor.

### Teatru și muzică.

**Știri teatrale și musicale.** *Dl Nicolau Popovici*, simpaticul nostru bariton din Caransebeș, a fost angajat la Carltheater în Viena; astfel ne pierdem toate talentele. — *Dl Millo* se află la Turnu-Severin. ✗ *Dra Teodorini* va merge din Paris la băi și apoi va reîncepe stagiunea viitoare tot la Madrid ca și în trecut. ✗ *Dl Constantin cav. de Buchenthal*, cunoscutul compozitor român din Bucovina, a petrecut zilele aceste la Năseud, unde a făcut studii musicale. ✗ *Dl George Dima* a primit dela Reuniunea germană de cântări din Mediaș un baston de tact prețios, în semn de stimă și aducere aminte la festivitățile musicale din anul trecut în Mediaș, la cari și dl Dima a luat parte ca dirigent al Reuniunii germane de cântări din Sibiu.

✓ **Societatea pentru fond de teatru român** va avea în Șomcuta-mare la 11 și 12 august n. o adunare bine cercetată. Suntem informați, că un public foarte numeros se pregătește a lua parte. Comitetul arangiator lucrează neobosit pentru ca să facă celor adunați momente plăcute. În adunare dl dr. A. P. Alexi va ceta un studiu de literatură teatrală, ocupându-se în deosebi de Schiller.

✓ **Teatru la Sinaia**. Vineri s'a inaugurat sala teatrului din castelul Peleş. Simpaticii artiști dl și dna Gr. A. Manolescu sunt cei dintâi cari au jucat pe scena acestui teatru. S'era s'a dat reprezentațiunea în fața regelui și a reginei și a unui public ales. S'au jucat comediele »Crimele lui Piperman« și »Doi Surzi.« Spectacolul a plăcut foarte mult și tinerii artiști au secerat numeroase aplauze. După sfârșirea spectacolului, spune »România,« dl și dna Gr. A. Manolescu au fost poftiți într'unul din saloanele castelului unde li s'a adus felicitări și mulțămiri din partea tuturor.

✓ **Teatru românesc în Cluș**. Se scrie »Tribunei« că tinerii aduși din Bêrlad la Cluș ca să învețe meserii, după trei ani ajungând calle, nu numai că eșcelează în măestrile lor, dar încă se indeletnicesc și în cântări și declamațiuni, ba întocmesc și reprezentațiuni teatrale. Astfel ei au jucat piesele »Starea studenților la meserii în Cluș« dramă în 4 acte, 5 recitațiuni și 6 jocuri împreunate cu cântece, »Filosofii« piesă comică în 2 acte. Autorul acestora, precum și a altora, e Ioan Manoliu, tapițerul decorat.

✓ **Teatru românesc în Borgo-Prund**. O societate de diletanți va da la Borgo-Prund în 1 august n., o re-

prezentațiune teatrală în sala școlii normale. Se vor juca: »Soldan vitezul« cântecel comic de V. Alecsandri și »Cărlanii« vodvil într'un act de C. Negruzzi. După teatru va urma joc; vinitul curat este destinat pentru ajutorarea școlărilor bolnavi dela acea școală.

✓ **Teatru românesc în Cianadul-sêrbesc**. Tinerimea studioasă română din Cianadul-sêrbesc și pregiurime va da în duminica viitoare, 1 august, sera o reprezentațiune teatrală în casina de acolo. Se va juca piesa »Sătenii« comedie originală în 4 acte, de Alesandru Petrovici. Vinitul curat s'a destinat pentru scopuri filantropice-naționale și anume o parte pentru scopuri locale, alta parte pentru fondul ridicării unui monument lui Andrei bar. de Șaguna. După reprezentațiunea teatrală va urma un bal.

**La Bêrlad** a fost duminică o frumoasă reprezentațiune dată de câțiva din absolvenții liceului și elevii școlii normale sub direcțiunea dlui Petru Gheorghiu, măestru de gimnastică. Serata a fost organizată de dl Ion Popescu, directorul școlii normale. Un public numeros a aplaudat poesiele, cântecele, danțurile și producțiunile gimnastice ale liceanilor și normaliştilor.

✓ **Societatea Filarmonică din Botoșani** a dat duminică trecută un concert în grădina Vârnave pentru folosul casei sale. Programa seratei a fost din cele mai variate și mai atrăgătoare.

**Massenet** lucrează la o nouă operă, intitulată: »Werther,« al cărei text este de Paul Milliet, libretistul »Herodiadei.« Ceea ce deosebește această operă de celelalte, este că în ea nu sunt nici coruri, nici duete, nici terțete sau quartete. Persoanele cântă una după alta, apropiându-se foarte mult de forma unei conversațiuni de teatru fără muzică. Partițiunea nu va conține nici un »numer« și ve fi un fel de simfonie în mai multe tablouri.

### C e e n o u ?

**Știri personale.** *Maj. Lor regele și regina* vor întimplina în 8 august n. la granița monarhiei pe împăratul Germaniei, care vine să petreacă la Gastein. — *Regele și regina României* nu vor părăsi anul acesta Sinaia, unde se așteaptă pe Stă Marie principele Carol de Hohenzollern, nepot al regelui. — *Contele Andrei Bethlen*, comitele suprem al districtelor Brașov și Sibiu, va merge zilele aceste dimpreună cu soția sa contesa Bethlen născută Livia de Mocioni, la Sinaia, unde vor sta câteva săptămâni și vor fi oșpeții principelui D. Gr. Ghica. — *Generalul Bernath*, comandantul garnisonului din Brașov, a făcut în săptămâna trecută cu mai mulți oficiali vizită regelui Carol în Sinaia. — *Dra Mița Bilcescu*, care urmează cursul de drept dela facultatea din Paris, prezintă-se în săptămâna trecută la concursul de dreptul roman, instituit de comuna Parisului, a obținut premiul I, consistând într'o medaliă de aur și 2000 franci, serie »Răsboiul.« Dra Bilcescu a renunțat la cei 2000 de franci în folosul studenților lipsiți de mijloce. — *Dl R. Băulescu*, elev al școlii de poduri și de șosele din Paris, obținând prima diplomă, a primit din partea societății inginerilor, vechi elevi ai școlii, un premiu în cărți, în valoare de 150 franci. — *Dl Albin Pop* a fost promovat în 24 iuliu la universitatea din Viena la gradul de doctor în medicina universală. — *Dl Dumitru Banciu* din Seliște a fost promovată de către universitatea din Graz la gradul de »magister pharmaciae.« — *Dl Nicolae Trimbitoniu*, învățător în Grădiște lângă Hațeg, va deschide la 1 septembrie un curs de industrie de casă, în care va propune facerea coșnițelor de stupărit, a peltărilor, coșercilor și impletiturilor de scaune; cursul va dura 4—5 zile. — *Dl Apostol Mărgărit*, cunoscutul macedo-român, petrece de câțva

timp la București, de unde va plecă în Macedonia, ducând cu sine doi tineri macedonieni angajați ca profesori. — *Dl Dim. Butculescu* a făcut sâmbătă la Iași o conferință asupra esposițiunii cooperabilor, care se va face anul acesta la Craiova.

**Hymen.** *Dl Georgie Brugia*, cleric absolut al diecesei aradane, s-a incredințat de fitore soție pe dra *Cornelia Beleş* din Odvoș, comitatul Arad. — *Dl dr. V. Prela*, avocat în Câmpeni, s'a logodit cu dra *Sabina Andreica*, fiica dlui *Mihai Andreica*, fost tribun al lui Iancu și acum proprietar în Câmpeni. — *Dl Sofroniu Oltean*, candidat de preot în Rechițova, duminica trecută, la 25 iulie n., s'a serbat cununia cu dra *Iulia Dariu*. — *Dl Ioan Cozu*, teolog absolvent al diecesei gherlane, la 5 august se va cunună cu dra *Maria Cardoso* în Hidéga.

**Asociațiunea transilvană.** Pentru onorații domni și membri ai asociațiunii transilvane, cari voesc a cercetă adunarea generală a asociațiunii transilvane, convocată pe 8 august n. a. c. la Alba-Julia, se vor distribui dela 1 august înainte, atât de comitetul central, cât și din partea direcțiunilor despărțimintelor asociațiunii, blanchete, cari îi îndreptătesc a călători pe liniile drumurilor ferate de stat și ale societății pentru drum ferat din Valea-Someșului, cu preț scădută și anumit: Direcțiunea drumurilor de stat acórdă pe timpul dela 4—18 august a. c. favorul de a călători încolo și înderēt, pe trenurile de persoane și povară cu 1 bilet de cl. III pe clasa II, și cu 1/2 bilet de cl. II pe cl. III, ȕr pe trenurile omnibus cu 1/2 bilet de cl. I pe cl. II. ȕr direcțiunea drumului ferat din Valea-Someșului acórdă asemenea favoruri pentru trenurile de persoane și povară. Doritorii de a avē astfel de blanchete, cari să permită călătoria cu preț scădută, să se adreseze séu la comitetul central, séu la direcțiunile despărțimintelor, la cari aparțin. Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Sibiu, 28 iulie 1886. *Iacob Bologa*, v.-președinte.

**Archiducele Albrecht despre soldații români.** Cū ocașiunea împărțirii premiilor la elevii școlii comerciale din București, dl ministru al comerțului *A. Stolojan* a rostit o cuvântare, în care a povestit și următorul episod pre interesant relativ la vitejia soldatului român: »Ni s'au contestat inse și virtuțile militare. După proba strălucită ce am dat pe câmpiile Bulgariei despre strămoșeștile noastre însușiri militare, archiducele Albrecht, marele general al Austriei, învingătorul dela Custozza, vorbind cu cel mai mare căpitan român, i dăcea: »Eram sigur că Românii din regat au să se bată bine, de vreme ce sînt de acelaș sânge cu ai noștri și eu în fruntea alor noștri aș avē curagiul să merg până la capătul pământului.»

**Adunări amânate.** Adunarea generală a Reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul *Sas-Sebeș*, convocată la Alba-Julia pe zilele de 8—12 august st. n., se amână pe timp nedeterminat, din cauza că tot pe acel timp va ține acolo adunarea sa generală și Asociațiunea transilvană. — *Reuniunea femeilor române din Sēlagiu* și despărțimintul din Sēlagiu al Asociațiunii transilvane, au amânat adunările lor convocate pe 10 august, din cauza că societatea pentru fond de teatru român va ține adunarea sa generală la 11 și 12 august în vecina Șomcuta-mare.

**Balul din Turda,** dat la 24 iulie de cătră Reuniunea de lectură a femeilor române de acolo, a reușit foarte bine, căci a luat parte un public ales și numeros, în care și câțiva unguri dimpreună cu comitele suprem baronul *Kemény*. Vr'o doue-spre-dece dame au purtat costumul național. Petrecerea a ținut până dimineța, ȕr în ziua următoare s'a continuat în grădina dlui *Anania Moldovan*.

**Un compositor român.** Fostul profesor de musică *George Tănăsescu*, născut în București, în vîrstă de 39 ani, tocmai în momentul când, amărit de viață, eră să se arunce în Dunăre la Viena, a fost apucat de un gardist și dus la comisariatul de poliție. Tănăsescu a declarat, că a sosit de vr'o câteva zile din Brașov, că n'are bani de loc și că toți, la căți s'a adresat pentru un ajutor, l'au refuzat. Densul mai adause că n'a mâncat de trei zile; a refuzat inse, spune »Fremdenblatt,« mâncările ce i s'au oferit din partea poliției, dîcînd că doreșce să moră. Sermanul om a fost dus la clinica de psihiatrie dela »Allgemeines Krankenhaus.«

**Pentru învățătore.** Ministerul reg. ung. al culelor și instrucțiunii publice cu intimatul 24 iunie a. c. n. Nr. 24,995 dispune ca: În institutele pedagogice pentru învățătore să se primescă numai astle de candidate, cari au implinit al 14 an al etății: ȕr, la examenul de cualificațiune să nu se admită nici una, care n'a implinit al 18 an. Petițiuni spre a fi eliberate de etatea prescrișă nu numai că nu se incuviințeză, dar nici nu se primesc. Dispozițiunile acestea le-a luat ministerul din acel motiv, că în timpul din urmă s'au inmulțit peste măsură numarul învățătoarelor și cu deosebire al acelor, cari vreau să câștige diploma de învățătore înainte de etatea prescrișă.

**Din viața unei regine de budoar.** *Cora Pearl*, răpătorea femeie, care în timpul imperiului al doile a a risipit milioane, s'a sfērșit viața în urma unei suferințe de stomac, aprōpe uitată, într'o modestă locuință din Rue Bassano (Paris.) Eră numai de 45 de ani, o vîrstă în care parisienele nu se simt de loc dispnse d'a schimbă armele galanteriei cu acul de cusut. Toți ȕmenii, cari au cunoscut pe *Cora Pearl* în tineretă ei, recunosc că ea a fost una dintre cele mai frumoșe femei, care s'a vēdūt vr'odată în budoarele Parisului. Eră cam înaltă, svelță, cu forme pline, blondă, cu fața rotundă, rumenă, cu ochii mari, albaștri, cu un bust ca din marmoră, cu brațe rotunde, o figură sculpturală, care făcū pe sculptorul *Cle-sioger*, ajuns mai pe urmă la mare renume, să o rōge ca să-i servescă ca model pentru o figură ideală. Nu eră prōstă și avea o voce curată și sântōsă, care trădă o fire anevoio de derangiat. Când rîdea și rîdea foarte des, se vedeau doue rēnduri de dinți de o sântate periculōsă. Istoria vieții sale o pōte cineva cunōșce din memoriile pe cari le-a publicat nu de mult. »Aveam« scrie ea, »un tren imosant, un vagon întreg plin cu bagaj, șese cai și un personal enorm. În timp de 14 zile numai socotēla pentru mîncare s'a urcat la 30,000 de franci. Petrecerea la Baden, afară de sumele pierdute la joc, a costat-o 59,000 de franci, la joc a pierdut 70,000 de franci. La ea se danță de dimineța până sēra. Micșunelele pentru un prānz parisian, ȕrna, o costau 1,500 fr. Juvaerurile reprezentau o valōre de un milion. Ea nu cunōșcea inse valōrea banului. Și cu tōte sumele enorme pe cari le-a primit (un adorator al ei i-a oferit în ziua că-ătoriei sale 200,000 fr.) s'a întēplat uneori că n'a avut nici un ban în busunar și a trebuit să-și amăneteze juvaerurile.

**Băile din România.** *Lacul-Sărat*, scile »Românul,« a devinit în puțini ani o localitate balneară foarte căutată. Vēdi în grupe, pe elegante în rochii de mētasă și în superbe costume naționale, plimbându-se, cadențându-și pașii. Franțuzeș-a ca limbă de modă își dă cōtele cu nemțesca guvernanelor și fetelor de casă, insoțite de drōie le copii, dela cari abia auți câte un cuvēt românesc. Puținii bărbați cari iau băi séu insoțesc familje lor, se adună într'un colț de stradă, iau cafea și orbesc politică. — *Din Călmăneșci* se scrie »Romăiei Libere:« Hotelul cel



nou este foarte frumos, băile sistematic alcătuite; se încăldește prin abur; cabinele spațioase, numai nu sunt încă terminate. Nu e gata încă nici restaurantul renumitului hotelier Hugues care n'a purtat grige să-și aducă până astăzi personalul trebuincios. Odaie sunt numai 74 în total pentru pasageri și sunt toate deja date. — *La Sinaia* pân' acuma s'a adunat puțină lume; unele familii s'au dus ceva mai sus la Bușteni și Poena-Tapului ca să petrecă sezonul căldurilor. La Sinaia a fost un frig de spăriat zilele trecute, cea ce se esplică prin marea ninsore ce se știe că a cădută pe delurile dela Elópatok și pe munții din Transilvania. Acesta temperatură, după cum observă »Democratul,« este foarte extraordinară pentru luna lui iulie. — *Dela Balta Albă* se scrie, că sâmbăta trecută s'a dat o reprezentare teatrală în salonul restaurantului, dela stabilimentul balnear al dlui doctor Velean. Lume era multă și alasă. S'a jucat două piese din cele mai comice, cu care simpaticul nostru d. Ionescu a făcut a rîde pe toată lumea. Toți au plecat mulțămiiți. Duminecă bal mare în aceeași sală. Spre a lua parte la acest bal, a venit o mulțime de lume, din Focșani, din Rîmnicul-Sărat și din Buzeu.

**Școlă de meseriași în Sucéva.** După cum cetim în »Revista politică« din Sucéva, la toamnă se va înființa acolo o școlă preparativă de meseriași, care să aibă de scop a înlesni elevilor și calfelor de meserie urmarea învățământului în cetire, scriere, calculare și desen, cu privire la diferitele specii de meșerii.

**Școlă română în Constantinopol.** Esamele dela școlă primară română de băeți din acest oraș, se scrie »Românului«, s'au făcut cu cea mai mare solemnitate și în fața unui public foarte numeros. Dl Vangelie Petrescu Crușoven, directorele școlii, a rostit un discurs, în care după ce a arătat progresele dobândite în cei patru ani de când s'a înființat această școlă, a semnalat și neajunsurile la cari a fost și este espusă. În decursul acestor patru ani, numărul efectiv al elevilor cari au frecventat școlă s'a urcat la 40—50. Acest număr înse a variat după împregiurări, astfel că la finele acestui an, n'au fost trecuți în catalogul școlii decât 32 elevi, dintre cari 20 regulați și 10—12 neregulați. Școlă are patru clase, în cari se predau cursurile următoare: religiunea, aritmetica, istoria, geografia, desennul liniar, învățământul intuitiv, caligrafia și limbile: română, francesă, grică și limba turcă care a început a se predă acum două luni.

**Casa comitesei de Miranda.** La Madrid nu este vorba decât de casa comitesei de Miranda, Christina Nilson. Artista a voit să-și decoreze locuința cât se poate mai original. Sala de mîncare este tapisată cu socoteli de oteluri. Mobilele salonului sînt pline de corone, de panglice, de buchete vestețite, adunate de cantatrice de pretotindini pe unde a trecut. Budoarul este tapitat cu partițiuni, cuvinte și musică. În operele cântate de densa. Camera de culcare este împodobită cu picturi suedeze. În fine, pe zidurile salonului de joc se vîd articoli de diare, cari în toate limbile și pe toate tonurile, cîntă gloria artistei.

**Fetele în cușci.** La Washington s'a primit un ciudat raport al consulului Statelor-Unite la Sydney, asupra mo-avurilor locuitorilor din Noua Bretanie, insulă situată la sudul oceanului Pacific. Pare că indigenii aceste țeri au obiceiul a-și crește fetele în cușci unde stau închise până ce ajung la etatea de măritat. Acest obicei, dice consulul, este cu totul particular locuitorilor din Noua Bretanie, căci nu se găsește în nici o parte la insularii mărilor de Sud.

Cușcile în cari sînt crescute junele fete sînt făcute din cîgie de palmier și puse în mijlocul casei. Fetele sînt închise în aceste cușci îndată ce au ajuns la etatea de doi sîu trei ani. Din acel moment, ele nu pot sub nici un pretext să mai iese din casă și nu mai mai este din casă decât cel mult odată pe zi pentru a se spăla. Chiar casele în cari se află june fete sînt încungiurate d'o împrejurire foarte solidă. Cosulul adaugă că, cu toată reclusiunea lor junele fete din Noua Bretanie cresc și se dezvoltă foarte bine în cușcile lor, fără ca acesta să vateme sănătatea și că adese ele sînt foarte frumoase.

**Necrolog.** *Marin Mihăescu*, profesor la școlă centrală de fete din București, murind în zilele trecute, afară de alte lundațiuni filantropice, a lăsat zece mii de lei școlii normale a societății pentru învățătura poporului român dela St. Ecaterina și cinci mii de lei societății Transilvania cu reședința în București, fundată în anul 1867 pentru cultura Românilor ardeleni, bănățeni și bucovineni.

**Știri scurte.** *Construirea Ateneului din București* s'a început; dar solenitatea punerii primei pietre fundamentale se va face numai în august sîu la începutul lui septembrie. — *Congresul studenților universitari din România* în anul acesta se va ține în Bărlad la 1 septembrie st. v.; consiliul comunal de acolo a instituit un comitet adhoc care să facă o programă demnă pentru găzduirea tinerilor oșpeți. — *La Craiova* în 15 septembrie v. se va deschide expozițiunea cooperatorilor români; direcțiunea regală a drumurilor de fer va acordă o reducțiune de 50 la sută din prețul biletului de călătorie. — *La București* în curînd se va da în întreprindere construirea palatului de justiție; dl arhitect Mincu va fi, după cât se dice, însărcinat cu executarea, planurilor lucrute de arhitectul belgian Ballu. — *Printre tinerii* cari au dobîndit anul acesta la școlă de poduri și șosele din Paris diploma de inginer, se află, dice »Voința Națională« și trei Români, dnii Bănculescu, Șerbăneșcu și Nicolau. — *Medalia independenței României* este gata. Ea are pe o parte effigia regelui și pe alta o figură alegorică reprezentînd România cu o mîna rădîmîată de un scut er cu cealaltă ținînd sus o cunună de stejar. În giurul acestei alegorii sînt gravate diferite scene din ultimul război.

### Căldindarul săptămănei.

Dia sêpt.	Căldindarul vechiu	Calind nou
	Dum. a 7-a d. Rosalii, Mar. c 9, gl. 6, stt. 7.	
Duminecă	20 (†) S. Proor. Ilie	1 Aug. Petru
Luni	21 C. Simeon și Ioan	2 Porțuncula
Marti	22 † S. Maria Magdalena	3 Stefan
Mercuri	23 Muc. Trofim	4 Dominic
Joi	24 Mucenița Cristina	5 Mar. Snee
Vineri	25 † Adormirea S. Anei	6 (†) S. la față
Sămbătă	26 S. Muc. Ermolae	7 Caetan

**Semestrul Iuliu—decembre s'a început cu nr. 27. Rugăm pe aceia, acărora abonamente au expirat cu nr. 26., să binevoiescă a le înnoi de timpuriu, căci abonamentele neplătite regulat ne îngreunază mult. Cei ce nu ni vor să fie abonați, sînt rugați a ne avisă prin corespondință postală sîa a ne înapoiă nrl acesta. Cel ce primesc două numere, se consideră ca abonați.**